

III.

Понѣкога човѣкъ, още щомъ се появи на божия свѣтъ, има нужда отъ спасителния хирургически ножъ.

Нѣкои деца се раждатъ съ такива недостатъци, че безъ лѣкарска помощъ не могатъ да приживѣятъ и нѣколко дни.

За да може детето да живѣе, трѣбва не само да се храни, ами и отъ време на време да очисти стомаха и червата си, трѣбва да изхвърля навнѣ своитѣ изпражнения, а това става презъ задния отворъ на червата. За нещастие, нѣкои деца се раждатъ безъ такъвъ отворъ.

Ако такива деца се раждатъ въ мѣста, отдалечени отъ лѣкарь, тѣ следъ нѣколко дни умиратъ. Но ако, за щастие, има наблизу лѣкарь, той може да поправи бедата, като разрѣзва съ ножъ необходимия отворъ. Разбира се, ако единъ неукъ човѣкъ се залови току-тъй да извърши това, той може да убие детето. Не е сжщото, когато операцията се извършва отъ лѣкарь: той знае, какво трѣбва и какво не трѣбва да се рѣже, какви опасности могатъ да се случатъ при операцията и умѣе да ги избѣгва.

Ако по такъвъ начинъ лѣкарьтъ съ своя ножъ спасява детето отъ смъртъ още въ първитѣ дни следъ раждането му, то той и по-после може да му укаже сжщо така важни услуги, като изправя недостатъци, съ които то се е родило.

Мнозина отъ читателитѣ, навѣрно, сж срѣщали деца (сжщо и възрастни), на които горната устна е разцепена. Такива разцепени устни се наричатъ **заешки**. Нѣкои деца се раждатъ съ такива устни. Тази разцепнатина на устата не само загрозява детето, но тя му принѣса и вреда, като му прѣчи да взема храната, сжщо прѣчи и на правилното му дишане. Такава разцепена устна нарушава правилното дишане затова, защото е вредно човѣкъ да диша дълго време презъ устата. Повечето човѣкъ диша презъ носа, като си затваря устата. Човѣкъ съ такава устна не може добре да си затваря устата. И тукъ спасителъ се явява лѣкарьтъ-хирургъ. Като подрѣже, както знае, краищата на цепнатината, той ги зашива, и устната става цѣла.

Другъ недостатъкъ, съ който децата се раждатъ на свѣта, е този, че езикътъ имъ е здраво срастналъ съ дъното на устата. На всички хора езикътъ е свързанъ съ дъното на устата съ особена свръзка, наречена юзджика. Обикновено юзджиката е доста дълга и езикътъ може свободно да се движи на разни страни. Нѣкои деца се раждатъ съ много кжси юзджички. У тѣхъ езикътъ като че ли е кжсо привързанъ, и това затруднява и храненето и говоренето имъ. Но това нещастие лесно може да се поправи. Лѣкарьтъ прерѣзва юзджиката, освобождава езика и всички трудности се отстраняватъ.

По такъвъ начинъ лѣкарскиятъ ножъ е полезенъ още въ първитѣ дни следъ раждането на детето. Лѣкарьтъ спасява детето отъ смъртъ, той сжщо така поправя и недостатъцитѣ, съ които то се е родило.

(Въ следната книга ще разправимъ за други болести, които се лѣкуватъ чрезъ операции).